

G1, OSK Olomouc : BK Lipník kluci**125 : 3** (26:2, 45:0, 26:1, 28:0)

Body: Koukalová 20, Peřinová 18 – TH 2/0, Sprušanská 14, Podlahová 12, Filipcová a Pluhařová 10, Šťastná 9-2/1, Blahutová 8-2/0, Erbenová 8, Chodilová 6, Bortlová a Uvázlová 4, Zemanová 2.
TH 6/1 = 17%. F- 3. MVP: tým.

G2, OSK Olomouc : BK Lipník kluci**108 : 1** (36:0, 26:0, 20:0, 26:1)

Body: Filipcová 18, Sprušanská 12-2/0, Koukalová 12, Šťastná 10, Peřinová a Uvázlová 8, Blahutová 6-2/0, Bortlová a Pluhařová 6, Bundilová, Erbenová, Chodilová, Podlahová a Zemanová 4.
TH 4/0 = 0%. F- 6. MVP: tým.

Nebudeme volat 'Sláva pánu na nebesích!', věřím, že děvčata po svých 3 odehraných sezónách už dokáží rozeznávat sílu soupeře a jeho úroveň. Jelikož kluci z Lipníka přece jenom v basketbalové abecedě zatím spíše skládají slabiky, než slova, o větech zatím nemůže být řeč, poděkování jim jde za to, že přes početní a kvalitativní oslabení na Tabulový vrch dojeli a fěrově utkání odehráli. My jsme tím pádem mohli bez stresů a rovněž nároku na výsledek promazat kolečka našeho stroje, aniž by nám jedno zůstalo navíc, a zopakovat jak individuální činnosti, tak některé (staro)nové kombinace.

Rychlý protiútok se zakončením na 2-3 přihrávky už musíme považovat za naprostou nutnost, jako že po příchodu do školy zdravíme a po použití záchodu se myjí ruce. Hod'-a-běž se objevovalo (zaplat'pánbůh...) už častěji, přece jen ale ne standardně u všech. Do okamžitého ostrého „backdooru“ za obranu se nám pořád moc nechce, a novější věci jako jsou nacvičované „Sprcha“ a „Dallas“ holky alespoň zkoušely, i když s různým úspěchem. Prostor a čas pro provádění jsou zatím ještě mimo jejich vnímání, když namísto toho stále občas zápasí s přijetím a držením míče. Od toho jsou ale trénink a další opakování.

V od začátku jasném utkání se zmíním o jiném extrému, který zápasy probleskoval – **body**. Body a jejich konečná výše u jednotlivců jsou pěkné a nikdo je nikomu nebude vyčítat, nakonec někdo je opravdu do toho koše musí dostat. Technicky, prostým součtem, je přitom jedno, zda to budou jedna až dvě hráčky s velkým „rancem“ a zbytek bude „nosit vodu“, nebo se jich podělí víc menším dílem. To druhé je přirozeně pro soupeře a jeho obranu náročnější, proto většinu utkání vyhráváme i proto, že jsme nečitelní, kdo z naší strany body dá. V dnešním utkání však holky ještě před pokynem trenérky, aby dál už hrály bez driblinku, častokrát **přecházely pozice** a šly na úplně druhý extrém. Přihrávaly tak moc, že už to nemělo význam. Častěji se mohla a měla objevit střelba z hranice vymezeného území („bedny“), anebo samostatné zakončení delším dvojtaktem, když hráč bránil na metr a dál. Nebojte se tedy, lépe řečeno neohlížejte se na ostatní v situaci, když další přihrávka je na škodu skórování. A jestli na konci máte bodů 40 nebo 4 je nepodstatné, pokud to přispěje týmu.

Věřte i tomu, že každá činnost správně a důkladně prováděná má svou váhu a trenéři ji sledují. Všimáme si, co a jak provádíte, a víme, že tím přispíváte ke konečnému výsledku. Pouze několik příkladů z mnoha, které se v tomto utkání objevily – Podlaha normálně nikomu nepůjčí balón a s klapkami na očích „valí“ do koše. Zde jakoby měla kompletně vyměněný harddisk a mnohokrát správně posunula míč na volnou hráčku. Někdy však zbytečně. Rena není zrovna vyhlášený střelec. Nyní dala svá pěkná maxima, ale vnitřně jsem byl spokojenější, že dobře poznala, kudy má přihrávka na hod'-a-běž jít, a dávala včasné odrazy o zem, když chlapec mával rukama nad čelem. Luca má pořád starost, že jí to údajně nejde, přičemž co by za to ligová hráčka dala, kdyby měla za zápas 5 bloků a nešlo přes ni pod košem projít. Ani nepíšu, jak se za 4 měsíce posunula v zaujímání obranného postoje. Věřte a věřte si.

O nečekanou, o to víc správnou tečku za mládežnickým utkáním se postaral rozhodčí Martin Seky a ukázal, že se stává vnímavým vůči konkrétním podmínkám zápasu, což pro rozhodování u „malých“ kategorií je více než absolutní, zároveň však necitlivé dodržování pravidel.